

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

The little Paper.

Udkommer 2 Gange maanedlig ::: Koster 50 Øre pr. Kvartal.

Nr. 6.

Fredag den 1. Februar 1924.

1. Aarg.

DUCØREN.

TOM og JOHN var gode Venner. Toms Fader havde en Kro, som John hver Dag kom forbi, naar han red til og fra Skole. En Aften, da John kom ridende hjem fra Byen, tog han ind hos de gæstfri Krofolk for at tale med Tom, og da han erfarede at Tom var henne hos Naboen, men snart ventedes tilbage, besluttede John at vente. Efter et Øjeblikks Forløb kom to berusede skummelt udseende Personer ind i Krostuen, og da de ikke bemærkede John, begyndte de en Samtale, hvoraf John opfangede enkelte Ord.

„Du, CHARLY, den gamle æ' s'mæn ikke hjemme“

„Ja, han har altid været en haard Negl, denne CLARKSON“, svarede Kammeraten.

Stemmerne døde hentil Hvirken, og John anstrængte sig til det yderste for at høre.

„Nej, SIMPSON, vi ryger ham ud af hans egen Hule“

„Hvad Tid?“

„Ska' vi si'e Kl. 2 i Laden . . .“

John blev hvid af Forfærdelse og Raseri. Det var jo hans Faders Gaard, der skulde brændes af over Hovedet paa dem. John kendte nu godt Charly og Simpson, da han havde betragtet dem nøjere, de havde begge været Karle hos hans Fader, men var blevet jaget paa Porten, da de forsøgte at gøre Indbrud i hans Faders Pengeskab. Her maatte handles hurtigt. John skubbede forsigtigt sine Sko af og gled som en Skygge ud af Døren.

Charly greb Simpson haardt i Armen og sagde: „Hørte Du?“

„Vrøvl! Her er jo ingen. — Bare det ikke er Dig, der har kigget lidt for dybt i Whisky-flasken og ikke løvnet et Par Draaber til mig“

Da John kom ud i Porten løb han lige paa Tom, som var kommet tilbage fra Naboen. Med faa Ord satte han ham ind i Situationen og bad ham løbe hjem og advare hans Forældre;

medens han selv red til Byen for at hente Sheriffen.

Tom forsvandt straks og et Øjeblik efter galopperede John af Sted til Byen paa sin rappe Ponny.

Natten var mørk. Kun en enlig Stjerne var at se paa Himlen og Stormen hylede, da de to Slyngler stod i Laden. Simpson halede en Petroleumslampe frem.

„Det vil blive noget hedt for den gamle! Hæ! Hæ!“ sagde han med et skadefro Blink til sin Kammerat. „Men det er bedst vi faar anbragt denne rare lille Tingest saaledes, at Reden først futter, naar vi er kommet lidt herfra. Hæ! Hæ! — Hit med Stikkerne, Charly!“

Charly trak en Æske Tændstikker frem og skulde lige til at rive en, da begge Banditterne pludselig blev grebet af kraftige Arme og holdt fast, indtil et Par Smæld forkyndte, at Haandjernene var paa.

„God Aften, mine Herrer“, sagde Sheriffen, smilende over hele Ansigtet. „Det er noget

sent d'Hrr. er ude og meget glædeligt, at vi skulde træffe hinanden. Politiet har nemlig ofte spurgt tild'Hrr.s Befindende“.

Sheriffen vendte sig mod Clark-son og udbød: „Pokkers til Knægte! Godt var det, at vi ved Drengenes Hjælp fik Fingre i de to Fyre, de har nemlig en hel Del Tyverier og Indbrud paa deres Samvittighed, og en Ducør er udlovet for deres Paagribelse“.

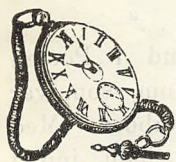
Nogle Dage efter modtog Tom og John den udlovede Ducør paa 100 Dollar til Deling; men John skænkede Tom sin Part, for hvilken han kom i samme Skole som John.

De to Kammerater er siden bleven dygtige Farmere og Ejere af rige Plantager; men de glemmer aldrig den spændende Paagribelse af de to Banditter Simpson og Charly.

—v—p.

FINIS

Er Uhret
i Stykker,
da husk

H. OLSEN.

Husk A. Frederiksens
Kolonialhandel
(Emil Jacobsens Eftflgr.)

Fineste Dessert-Chokolader!
Bedste Fødselsdags-Bolsjer!

Hm! I vèd jo nok, at Spartanerne var berømte for deres korte, træffende Svar — stille dernede. — Efter en Krig pralede en Mand fra Athen, idet han sagde til en Spartaner — ikke saa megen Knevren — til en Spartaner: „Nu har vi 3 Gange drevet Eder tilbage fra Athen“, hvorpaa Spartanerens Svar var — hold Mund Frederik — „men vi aldrig Eder fra Sparta“. — En slet Mand søgte forgæves at bestikke — Andersen dog — en Spartaner med en stor — Kraft-idiot, Frederik — en stor Sum Penge og udbrød tilsidst — jeg sætter Dig ud paa Gangen, Karl, hvis Du bliver ved med at snakke — Naa, han udbrød altsaa: „Hvis jeg var i dit Sted tog jeg imod Pengene“. — „Jeg ligesaa, svarede Spartaneren, „hvis jeg var i dit Sted“.

En spartansk Kvinde fik Bud om, at — Du er et Æsel, Christoffer — om at hendes Søn var faldet i et Slag, og sagde — skyder I nu med Papirskugler, I Asner — og sagde blot: „Dertil har jeg født — Madsen, luk Vinduet — har jeg født ham“.

En Fremmed spurgte — helt i, Madsen — en Gang spottende, hvorfor Spartanernes — Slubberter, ikke skære i Bordene — Spartanernes Sværd var saa korte. „Det er fordi — Christoffer, ryk

lidt til Side. saa jeg kan se, hvad din Bagmand tager sig for — fordi vi altid gaar — ud paa Gangen, Frederik — gaar lige ind paa Livet af Fjenderne“, svarede — sov nu ikke dernede — svarede en Spartaner.

Nogle fremmede Afsendinge holdt en Gang en lang og vidtløftig Tale — nu skal I være rolige ellers bliver I en Time fra 2-3 — for Raadet i Sparta. Endelig tav de og Raadet svarede dem da — lad være med det Fniseri —: „Begyndelsen af Eders Tale — hold Mund! — har vi glemt, og Slutningen — saa bliver Du fra 2-3, Madsen — forstod vi ikke, fordi vi havde glemt Begyndelsen“.

Nogle Spartanere — Karl og Andersen ti stille — var en Gang til Stede ved en Fest i Athen, da en gammel — Torsk! Sørensen — en gammel Mand kom ind i Teatret efter at alle Pladser allerede var optaget. Mens han nu gik søgende rundt, raabte Folk — Christoffer! kom med det Legetøj, dit Pattebarn — raabte Folk til ham og lo ad ham, indtil en Spartaner rejste sig og overlod ham sin Plads. Ved dette Syn gav Folk sig til at klappe i Hænderne. Da sagde Spartaneren højt — Næ, nu kan det være nok, Christoffer. Nu afleverer Du i Morgen skriftligt, hvad jeg i denne Time har sagt, og hvis ikke, sender jeg Dig til Rektor.

Næste Dag fik Læreren af Christoffer ovenstaaende nøjagtige Gengivelse af Lærerens Ord. R.

**Dette Blad maa
i k k e**

medbringes paa Skolen.

Spis! Spis! Spis!
Chokolade og Kager
fra
KIHS.

**Et mislykket
Fotografi.**

12 Studenter kom op til en Fotograf for at blive fotograferet i Gruppe. De er muntre og lystige. Efter at Fotografen har faaet anbragt dem fikst, saa at alt tyder paa, at Billedet vil blive godt, stiller han sig hen ved Apparatet og siger muntert:

„Saa, nu vil jeg gerne bede d'Hrr. om at se hen paa den Plakat der paa Væggen og sætte et venligt Ansigt op.“

Da Studenterne et Par Dage efter fik Prøvebillederne viste det sig, at de var meget mislykkede. Nogle af Studenterne saa rasende ud, andre melankolske og flere meget slukørede; thi paa den Plakat, som Fotografen havde bedt dem at se paa, stod der:

„HER GIVES INGEN
KREDIT!“

Rebus.

I ÷ n E d N

(En bekendt Bog.)

Løsninger fra Nr. 5:

Rebus: Bageren bager Boller
(bag-er-en-bag-er B-ol-
l-er).

Logograf: Fe, Lyd, Lyn,
Pedel, Dyne - Fyldepen.

Rebus fra dette Nr.: „Fra
Indien“ (fra I-n-d-i-EN).

 **Bladet udleveres
ikke paa Skolen, men
maa afhentes i
Slotsgade 4.**

Fuldstændig Lager af Skolerekvisitter.
A. Arnold-Larsens Boghandel.